středa 28. 9.	Slavnost sv. Václava
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál
pátek 30. 9.	sv. Jeroným (pátek 26. týdne v mezidobí)
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za Jaroslava Jandla a jeho rodiče*
sobota 1. 10.	sv. Terezie od Dítěte Ježíše
	18:00 | Sv. Michael | Kancionál | *za živé a zemřelé členy farnosti*
neděle 2. 10.	**07:30 | Sv. Michael** | Kancionál | *na poděkování za 80 let života s prosbou o požehnání*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za zemřelého Karla Švejdu*
	10:30 | Sv. Michael | Kancionál

Mešní intence je způsob, jak každý může nechat odsloužit nejvznešenější modlitbu církve, mši svatou, na úmysl, který mu leží na srdci. Intenci lze zadat přes webové stránky farnosti, nebo je přijímá otec Tomáš i pastorační asistentky na celý aktuální kalendářní rok jak osobně, tak telefonicky či e-mailem.

Intence na rok 2023 bude možné si zadat od 1. 11. 2022.

„Naše mládež miluje přepych. Nemá správné chování.
Neuznává autority a nemá úctu před stářím.
Děti odmlouvají rodičům,
srkají při jídle a tyranizují své učitele.“

Sókratés

Římskokatolická farnost děkanství Polička
náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz, farar@farnostpolicka.cz
kancelář: +420 732 772 260, kněz: +420 608 719 872
IČO: 49324675, č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.
Náklady na výtisk jsou asi 5 Kč.
Další číslo vyjde 2. října 2022, uzávěrka bude 23. září 2022.
Příspěvky zasílejte na: farar@farnostpolicka.cz

Fotografie v tomto čísle:
Vojtěch Klimeš, Jakub Klimeš, chaloupkáři, archivy kandidátů do pastorační rady
Korektury: Veronika Ptáčková
Za obsah odpovídá redaktor P. Tomáš Enderle

Římskokatolická farnost děkanství Polička

FARNÍ POSEL

ZÁŘÍ 2022

Chaloupky dětí 2022

8 ZPRÁV,

které by Vám neměly uniknout

3. července… P. Jan Srnský sloužil mši svatou k výročí 60 let od své primice.

12. července… provedl pan vikář Josef Matras vizitaci farnosti včetně kontroly matrik a vybavení svatostánků ve všech kostelích.

19. července… byla sklizena první farní rajčata.

1. srpna… zahájil týdenní kurz varhanní improvizace pro své studenty pan Martin Kubát. Do Poličky ho zlákaly oboje opravené varhany.

13. srpna… požehnal pan farář nový malý domácí pivovar nazvaný *Na políčkách*. Pan Veselý v něm bude vařit shora kvašenou Ipu, tak snad na tom pivu bude to požehnání znát.

15. srpna… byl zahájen třídenní program pro náctileté dívky na faře, který vedla paní Jůzová z Dolního Újezdu.

17. srpna… byla uzavřena nová smlouva mezi farností a ČEZem ohledně odběru elektrické energie. V dnešní komplikované době s tím obrovským způsobem vypomohl pan Jaroslav Zavoral nejen farnosti polič-ské, ale také mnoha farářům v okolí.

22. srpna… byla na Baldě sloužena mše svatá s gregoriánským chorálem pod taktovkou pana Josefa Gerbricha.

Slovo kněze

na úvod

Vážení farníci a čtenáři Farního posla,

když čtete tyto řádky, jsem již odjetý na svém celozářijovém pobytu v ústraní. Odjíždím na něj podruhé a naplňuje mne to velikou radostí a nadějí, že se Vám vrátím povzbuzený ke službě. Sice ve mně hlodá drobná výčitka, že téměř nikdo si podobnou dovolenou nemůže dovolit, protože málo z Vás má možnost opustit své povinnosti na čtyři týdny, ale nepochybuji o tom, že mi tento přepych přejete.

Odjíždím tam jinak, než tomu bylo minulý rok. Letos jsem unavený, ale loni jsem byl porouchaný a měsíc u mého duchovního otce mne postavil na nohy. Tenkrát jsem doufal, že se vrátím schopen vykonávat své povinnosti, ale nebyl jsem si tím vůbec jist. Tento rok věřím, že tam načerpám energii, inspiraci a chuť sloužit Pánu Bohu a Vám.

Prvního září to je právě pět let, co jsem se stal poličským duchovním správcem. První dva roky jsem se rozkoukával. Další tři roky jsem trčel pod břemenem opravy Sv. Jakuba. Snad nadešel čas na to, abych Vám byl plněji k dispozici.

P. Tomáš Enderle
AMDG, svátek sv. Moniky,
L. P. 2022

Nezraňovat

aneb rozjímání o nízkoprahu

Přijměte vlídné pozvání do Nízkoprahového denního centra Oblastní charity Polička, které pomáhá lidem v nouzi a bez přístřeší. Stojí mimo centrum našeho města a mohlo by se tak zdát, že je mimo hlavní pozornost veřejnosti. Přiblížit se nám ho pokusí otevřený a upřímný text Jany Flídrové, vedoucí střediska NDC. O podpoře a respektu, o lidech, kteří nemají domov, (bez) naději, o hledání východisek, a možná tak trochu i o nás všech.

Sedím v červencovém horku u lesní tůně. Co se skrývá pod zdánlivě klidnou hladinou? Zelený povlak jehličí a listí na vodě tvoří jakousi nevábnou obrannou krustu a chrání před pohledem do hloubky. Jen občas vyběhnou na hladinu kruhy, které roztančí koráby zetleléhо listí. Pár kapek se rozstříkne a protrhne tmavou deku zakrývající život pod vodou.

Ano, uvnitř je život. Skrytý, zdánlivě nenápadný, nevíme nic o jeho hloubce, ale pozorným očím se ukazuje…

Ten hnědozelený kabát na hladině tůně mi připomíná nenápadné a ošuntělé oblečení lidí, kteří přicházejí k nám do Nízkoprahového denního centra Oblastní charity Polička. Vlastně o nich nic nevíme, jenom to, co o svém životě chtějí sdělit. Nemají domov, vlastní postel, židli, skříň, dveře, které za sebou mohou zavřít, pravidelnou práci… To se potom těžce rozpráví. Často oblékají svůj obnošený kabát tichého nenápadného mlčení, aby nebyli ještě více zraňováni.

Pro nás platí pravidlo služby číslo jedna – nezraňovat (to již obstarali druzí). Mluvit a jednat s lidmi s respektem!

A teď snad méně poeticky. Nízkoprahové denní centrum (NDC) poskytuje službu lidem bez domova od roku 1997. Původně středisko fungovalo jako *krizové centrum* na adrese Vrchlického 185 (dnešní budova Charity č. III). V lednu 2019 NDC změnilo stanoviště. Služba je nyní poskytována na adrese Střítežská 399, vedle sociální ubytovny. Zařízení je tvořeno kontejnerovou sestavou, která je stavebně propojena s umývárnou ubytovny. Objekt NDC patří městu Polička. Charita v něm pouze zabezpečuje ambulantní službu pro lidi bez domova.

Služba je poskytována v pracovní dny od 8 do 13 hodin a zabezpečují ji společně dvě naše pracovnice v sociálních službách, zaměstnané na zkrácený úvazek. Opravdu minimalistické úvazky zde mají i dva sociální pracovníci (pan kolega a moje maličkost).

Přicházející lidé mají prostor si odpočinout a popovídat o svých problémech. Dostanou jedno teplé jídlo k nasycení (polévku a chléb), dále čaj nebo kávu. Mají možnost se osprchovat, oholit, obléci do čistého. Také nabízíme vyprání prádla. Jsme jakýmsi polním, provizorním přístřeškem, kde se lidé mohou na chvíli ohřát, spočinout a zabezpečit pro sebe to nejzákladnější. Nejsme ubytovnou ani noclehárnou. Lidé od nás odcházejí a dál se potýkají se svými problémy. Pokud o svých starostech chtějí mluvit, zkoušíme společně najít konec provázku pomyslného klubka jejich problémů, aby bylo možné celou situaci nějak začít „rozmotávat“. Musíme však respektovat stav člověka, jeho aktuální mentální nastavení, často agresivní naladění i vztek. Nebo naopak – beznaděj a neschopnost právě teď něco ve věci podniknout.

Jsme snad místem, kde příchozí zažívají přijetí, aby se nepřestali za žádných okolností cítit jako lidé. Je ale na jejich rozhodnutí, zda se chtějí v řešení svých potíží posunout.

Můj kolega Stanislav Větrovský k tomuto tématu říká:

„Vžilo se klišé, že si lidé bez domova za svou situaci mohou sami – svým způsobem života, malou snahou, nízkou motivovaností ke změně. Z mnoha rozhovorů, které pracovníci NDC vedli se svými klienty, je ale zřejmé, že tak jednoznačné to není. Stačí opravdu málo a člověk se může dostat do situace, se kterou si již nedokáže poradit. Taková situace mu komplikuje život po všech stránkách. Dostává se do permanentního stresu, kdy je nucen vynakládat hodně sil k zajištění těch nejzákladnějších lidských potřeb. Kvůli tomu také neřeší to, co je pro jiné samozřejmostí, jako je například pravidelná hygiena. Setkává se s odmítavým postojem okolí a stále více se propadá na pomyslné dno. Přesto i takový člověk touží žít jinak, ale s každým dalším dnem je to pro něj náročnější. Právě tady je hlavní úkol NDC. Ukázat těmto lidem, že přes všechno, s čím se potýkají, je tady stále někdo, kdo je chce vnímat jako lidi, kteří potřebují s něčím pomoci. Někdo, koho nezajímají jejich sešmajdané boty, ale kdo poslouchá, co mu říkají. Nijak je nehodnotí, jen je s porozuměním vnímá.

Často řešeným problémem jsou dluhy. Vzniknou v důsledku ztráty zaměstnání, rodinného zázemí, smrti blízkých lidí, onemocnění, rozchodu s partnerem apod. Příčiny mohou být různé, ale jejich dopady jsou velmi podobné. Jedním z prvních bývá právě ztráta bydlení, protože člověk nacházející se v obtížné situaci většinou nemá prostředky na úhradu nákladů spojených s bydlením. Z toho se potom odvíjí řetěz dalších obtíží, které už jednotlivec nezvládne řešit. Pokud je problém složitější,

nabízí pracovníci v sociálních službách klientovi zprostředkování konzultace s poradcem Občanské poradny. K tomu, aby bylo možné nějaké východisko najít a změnu realizovat, je však nutná alespoň minimální aktivita a snaha ze strany klienta.“

Dovolím si dále, pro čtenářovu představu, napsat strohé statistické údaje. Například v roce 2021, který byl ještě ovlivněn protipandemickými opatřeními, jsme v NDC zaznamenali 359 kontaktů s muži a 14 kontaktů se ženami. Kolega pro dokreslení statistiky dodává: „*Neznamená to, že se v regionu objevilo 359 mužů nebo 14 žen bez domova. Většina klientů využívá službu opakovaně, ale jsou i tací, kteří přijdou třeba jenom jednou nebo dvakrát.“*

Součástí NDC je i centrální humanitární šatník Charity. Jde o doplňkovou činnost našeho střediska. Šatník se nachází v přízemí budovy č. III, Vrchlického 185. Darování věcí do šatníku ze strany veřejnosti je umožněno na této adrese v pátek od 8 do 13 hodin; jinak po domluvě podle možností dárce. Preferujeme prádlo vyprané, nepoškozené, složené do pytlů nebo krabic, což nám usnadňuje další distribuci a třídění darů.

Nyní podrobněji uvádím informace o tom, jak nakládáme s věcnými dary od veřejnosti: část materiálu poslouží do krizového šatníku na ulici Střítežská 399 (bezprostředně pro naše lidi bez domova), část využijeme na doplnění centrálního humanitárního šatníku.
Z centrálního šatníku jsou věci distribuovány kolegy z různých středisek Charity pro jejich klienty (např. pro střediska Šance pro rodinu, Domácí zdravotní péče, Osobní asistence, Charitní pečovatelská služba…). Další vybrané zboží z darovaného materiálu nabízíme za symbolickou cenu v terapeutickém obchůdku Fimfárum (Masarykova 22, u kruhového objezdu). Utržený zisk z prodeje slouží na provoz dalších projektů naší Charity. Šatstvo z centrálního šatníku Charity bývá použito i do ústavních zařízení v našem regionu. Šaty předáváme na základě poptávky těchto zařízení a po domluvě s jejich pracovníky, kteří si osobně zabezpečují výběr potřebného šatstva pro své klienty nebo pacienty.

Práci s tříděním šatstva a darovaných věcí bravurním a zkušeným způsobem odvádí naše dlouholetá kolegyně, která rovněž vybírá šatstvo na pravidelnou prodejní akci Charity na Jordáně.

Darované věci, které shora popisovaným způsobem nevyužijeme, odváží z našich omezených skladovacích prostor zpracovatelská firma Dimatex, která se zabývá jejich dalším tříděním.
Z uváděného je evidentní, že se snažíme maximálně využít darů našich občanů.

I touto cestou bych chtěla všem dárcům za jejich materiální pomoc a podporu Charity velmi poděkovat.

Provoz NDC na ulici Střítežská, který jsem se snažila blíže představit, je příjemným místem zastavení pro kohokoliv. Naše děvčata zabezpečující službu mají pracoviště vzorně uklizené a příjemně upravené. Pracují na profesionální úrovni, s podporou supervizora. Každému doporučuji, aby se tam zastavil na kávu, ač ho ztráta domova osobně nikdy nepotkala. Bude vlídně přijat…

Jana Flídrová,
vedoucí středisek Nízkoprahové denní centrum a Občanská poradna
Oblastní charita Polička-
www.policka.charita.cz

Příjmy a výdaje farnosti Q2 2022

Příjmy	400 794
Dary (na účet či v hotovosti)	46 800
Nájem vysílače (za dva roky)	241 722
Sbírky pro farnost	92 272

Výdaje	268 093
Energie (zálohy minus přeplatky), telefon, internet	66 785
Tiskoviny, brožura Křest	4 958
Potřeby ke katechezi	8 383
Potřeby bohoslužby (svíčky, víno, hostie)	36 616
Daně	29 929
Úroky z úvěru	4 790
Vícepráce na kůru Sv. Jakuba (především elektroinstalace)	100 823
Pošta, drogerie, papír, květinářství	1 778
Platy katechetů	6 376
Občerstvení	971
Paškál	2 400
Závěs na faru	2 100
Výlep plakátů	2 184

Zůstatek na běžném účtu k 30. 6. 2022 (z toho 350 000 Kč bezúročně zapůjčeno od farníka)	483 428
Dluh na úvěrovém účtu k 30. 6. 2022	678 838

Všechny údaje v Kč.

Sponzorsky pořízeno: posílání dopisů, nejrůznější položky z papírnictví a drogerie, květiny na zahradu, květináče, substrát, textilie, kůra, tráva, občerstvení kněží při zpovídání, jídlo na přespávačce dětí, míče a létající talíř, ubrusy, erární deštníky a stojan na ně, hlava hadice, buben na hadici a řada dalších věcí.

Souhrn aktuální finanční situace farnosti: Ve změti čísel se snadno může ztratit větší obrázek. Ten je takový, že v reálných číslech dlužíme kolem půl miliónu Kč, což je podobná částka, o kterou nám byla krácena dotace kvůli pochybení jedné firmy. Tuto částku vymáháme, tak se máte za co modlit.

P. Tomáš

Opat Václav Vejmluva

Významná osoba kláštera na Zelené hoře

Václav Vejmluva se narodil 19. září 1670 v rodině Jana Vejmluvy, sládka v pivovaře kláštera cisterciaček na Starém Brně. Jako osmnáctiletý vstoupil dne 1. ledna 1689 ve žďárském klášteře do noviciátu. Ještě téhož roku však Václav spolu s dalšími řeholníky musel klášter dočasně opustit, a to z důvodu pohromy, která konvent postihla 19. října. V tento den klášter vyhořel, těžce poškozené konventní budovy nebyly schopny obývání a stav kostela neumožňoval konání bohoslužeb. Mniši se tedy museli na nějaký čas uchýlit do ostatních cisterciáckých klášterů alespoň do doby, než byly budovy částečně opraveny.

Novic Václav Vejmluva tehdy pobýval v západočeském klášteře Plasy. Zde složil dne 28. března 1690 do rukou místního opata Ondřeje Trojera slavné řádové sliby. Poté následovalo studium v koleji Bernardinum arcibiskupského semináře v Praze a dne 16. ledna 1695 vysvěcení na kněze. V mateřském klášteře se mezitím roku 1691 stal opatem Edmund Wagner, jehož úkolem bylo pokračování a posléze dokončení oprav, které začaly ihned po požáru. Pod vedením tohoto velmi schopného muže klášter pomalu vstával z trosek. Václav se do žďárského kláštera vrátil po ukončení studií a začal zde zastávat funkci ekonoma, který dohlížel na klášterní hospodářství, a posléze opatského sekretáře. Již tento postup naznačuje, že Vejmluva byl bezesporu schopným mužem, což se potvrdilo zejména později, kdy již zastával funkci samotného opata.

V březnu roku 1705 se rozžehnal se světem opat Wagner, jenž dokázal za dobu svého působení ve Žďáru klášter nejen opravit po tragickém požáru, ale též jej zbavit téměř všech dluhů. Koncem měsíce května se v klášteře konala volba opata nového. K tomuto důležitému kroku bylo svoláno nejen jeho osazenstvo, ale jako dohlížitelé i opat kláštera v Oseku Benedikt Littwerig, sedlecký opat Jindřich Snopek a zástupci moravského zemského sněmu Karel Antonín, hrabě Braida a Cyril Josef, svobodný pán Košínský. Ve volbách uspěl Václav Vejmluva, kterého ostatně jako svého nástupce doporučil zesnulý opat Wagner. Volbu posléze stvrdil císař. Nic tedy nebránilo tomu, aby Václav Vejmluva ve svých necelých pětatřiceti letech složil opatský slib (24. června). Dne 15. září byl ještě slavnostně benedikován (vysvěcen) olomouckým světicím biskupem. Následující léta Vejmluvova života pak plynula ve znamení neutuchající péče o hospodářský a také duchovní rozkvět kláštera. Stranou však nezůstávala ani starost o poddané, kteří žili na klášterním panství.

Zcela mimořádný význam mělo setkání opata Vejmluvy s mladým architektem Janem Blažejem Santini-Aichelem* někdy v průběhu roku 1706. Porozumění v oblasti architektury a umění mezi těmito dvěma osobnostmi pak přineslo mnohé plody v podobě staveb na klášterním panství, z nichž některé z nich se dochovaly dodnes.

Zdá se, že prvními Santiniho úkoly ve Žďáru byly úpravy interiéru klášterního kostela a úpravy v konventu. V klášterním kostele šlo konkrétně o obohacení poměrně strohého interiéru. Santini se k úkolu postavil s neobyčejným citem a přitom odvážně. V roce 1708 tak v kostele vznikají nové štukové modelace a nad rozhraní čtverce křížení a ramen transeptu je vložena mostová varhanní empora. Santiniho autorskou ruku pak lze vysledovat na úpravách konventu, studniční kaple, jižním křídle kvadratury a šnekovém schodišti v západním křídle.

V roce 1709 vznikl severozápadně od kláštera tzv. Dolní hřbitov. Posléze byl na předpolí kláštera dle Santiniho návrhu vystavěn starobinec a hostinec. V roce 1720 byl v blízkosti kláštera vybudován areál hospodářského dvora zvaný „Lyra“. Pravděpodobně před svou smrtí v roce 1722 Santini ještě pro opata Vejmluvu navrhl projekt stavby akademie pro výchovu a vzdělávání mladíků ze šlechtických rodin.

Za nejpozoruhodnější dílo, které Santini ve službách Václava Vejmluvy vyprojektoval, je právem považován areál poutního kostela sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře. Santini dal do projektu snad všechen svůj um a kostel je dodnes hodnocen jen samými superlativy. Z dokončeného díla se ovšem opat Vejmluva těšil už sám, bez Santiniho, který zemřel v prosinci 1723.

Je doloženo, že za opata Vejmluvy dosáhl počet bratří ve Žďáru více než padesát, což je asi nejvíce v historii kláštera vůbec. Opravdu velkolepě tak mohly proběhnout i oslavy 500 let od založení kláštera (myšleno od uvedení mnichů do Nížkova) ve dnech 28. srpna až 4. září 1735, na které se Vejmluva se svými spolubratřími pilně připravoval.

Náročné stavební akce pokladnu kláštera značně vyčerpávaly a necelé dva roky po oslavách zažil klášter další z pohrom. Dne 9. května byl klášter úmyslně zapálen a oheň strávil velkou část knihovny, bohaté vybavení a výzdobu konventu. Interiér kostela byl jen díky velkému úsilí mnichů před požárem uchráněn. Pro sedmašedesátiletého opata Vejmluvu však dopadl požár mnohem tragičtěji. S hrůznou událostí se starý muž již nedokázal vyrovnat. Snad mimo jiné i proto, že jako novic zažil ničivý požár kláštera v roce 1689, a tak velmi dobře věděl, jaké úsilí bude nutné na obnovu kláštera vynaložit a že mno-

hé požárem zničené poklady nic nenahradí. Třetí den po ničivém požáru jej ranila mrtvice. Zůstal sice při životě, a posléze se jeho stav dokonce i zlepšil, ale necelý rok po události, 17. března 1738, jej smrt už definitivně vysvobodila z nelehkého, leč s velkou trpělivostí, oddaností a láskou neseného údělu. Slovo vysvobození je zde použito zcela záměrně, a to s vědomím, že v následujících letech se panství kláštera ocitlo ve víru událostí války o dědictví rakouské. Drancující vojska nikoho a nic nešetřila a v nejlepším případě se spokojila alespoň na čas s vysokým výpalným.

**Jan Blažej Santini-Aichel (německy Johann Blasius Santini-Aichel, italsky Giovanni Santini, 3. února 1677 Praha[1] – 7. prosince 1723 Praha*

Zdroj: zelena-hora.eu/o-zelene-hore/vaclav-vejmluva

Matouš Ferdinand Sobek z Bilenberka

První biskup královéhradecký

biskupem vysvěcen 15. března 1665
intronizován 29. července 1665
v úřadu do června 1668

Narodil se v Rajhradě na Moravě 19. září 1618 jako syn Václava Sobka, klášterního purkrabího, a matky Salomeny. Roku 1628 se dostává do broumovského kláštera a studuje na gymnáziu. Teologii studuje v Olomouci, r. 1638 vstupuje do benediktinského řádu v Broumově. Po vysvěcení působí jako kazatel v Broumově a nedaleké Polici nad Metují. Poté je zvolen provizorem a později převorem broumovského kláštera.

Ve čtyřicátých letech se sbližuje s bratry Bílkovými z Chrudimi, kteří byli podle císařského privilegia z 6. listopadu 1620 povýšeni do šlechtického stavu s predikátem „z Bilenberka“. Ti jej přijali ke svému erbu a titulu. Opět se stává převorem broumovského kláštera, poté opatem kláštera u sv. Mikuláše v Praze a v r. 1651 spravuje i klášter u sv. Jana pod Skalou. Prokazuje své organizační schopnosti na poli církevním i politickém, pročež ho císař roku 1655 jmenoval svým tajným radou. Navíc jej stavové jmenovali nejvyšším správcem berním a od roku 1657 je členem komise pro restauraci zničených klášterů a far i členem komise pro stanovení zemských hranic.

Matouš Ferdinand Sobek z Bilenberka si počínal od chvíle svého jmenování do čela budoucího biskupství jako skutečný biskup, třebaže ještě nebyl od papeže jmenován. Ujímá se zejména chrasteckého panství, z jehož důchodů mínil vystavět biskupskou rezidenci v Hradci Králové. Situace ve městě mu však není – po učinění některých sporných rozhodnutí – příliš nakloněna a např. problémy ohledně výstavby biskupské rezidence se potáhnou několik desetiletí.

Matouš Ferdinand Sobek z Bilenberka byl potvrzen od papeže Alexandra VII. až 10. listopadu 1664, kdy byla vydána bula Super universas jako zakládací listina královéhradeckého biskupství. Tímto okamžikem se také hradecký kraj odděluje od pražské arcidiecéze a stává se samostatnou diecézí, Hradec Králové se povyšuje na biskupské sídlo a farní kostel Svatého Ducha na chrám katedrální, přičemž se při něm zřizuje kapitula o šesti kanovnících.

Na tomto základě je Matouš Ferdinand Sobek z Bilenberka vysvěcen na biskupa 15. března 1665 v metropolitním chrámě sv. Víta v Praze kardinálem arcibiskupem Arnoštem Harrachem. Diecéze královéhradecká byla rozdělena na devět vikariátů a k faktickému oddělení od pražské arcidiecéze dochází ke 4. květnu 1665.

Ke slavnostní instalaci biskupa došlo v Hradci Králové 29. července 1665 za přítomnosti krajských hejtmanů hraběte Pavla Morzina a Karla Stařímského. Následujícího dne zřizuje biskup svoji konsistoř a do jejího čela jmenuje Václava Bílka z Bilenberka. Biskup Matouš však sídlí v chrasteckém zámku, neboť v Hradci nemá stálé reprezentativní sídlo. Lze říci, že počátky královéhradeckého biskupství nebyly nijak lehké, protože neujasněné právní poměry byly trvalým zdrojem rozporů mezi biskupstvím a městem. Svým razantním přístupem k tomu někdy – namísto trpělivého vyjednávání a respektování všech právních norem – přispíval i sám biskup Matouš.

Když zemřel pražský arcibiskup Arnošt Harrach na podzim roku 1667 a vzápětí i jeho nástupce hrabě Libštejnský v květnu 1668, jmenoval císař Leopold I. 10. června 1668 Matouše Ferdinanda Sobka z Bilenberka novým, v pořadí patnáctým arcibiskupem pražským. Ten v úřadě strávil zbytek života – zemřel 29. dubna 1675 a byl pohřben v broumovském klášteře.

Královéhradečtí biskupové – zpracoval P. Jindřich Tluka, 2002

Čtyřstranu připravil Mirek Andrle.

Kandidáti do pastorační rady poličské farnosti 2022

Všem, kteří byli ochotni kandidovat do pastorační rady, upřímně děkuji. Aby co nejvíc lidí vědělo, koho mohou volit, požádal jsem nominované kandidáty o fotografii a odpověď na dvě otázky: Co je pro mne ve farnosti důležité? Co by v dobré farnosti nemělo chybět?

Coufal Jiří, 57 let

Co je pro mne ve farnosti důležité?
Ve farnosti jsou pro mě důležité dobré vztahy, vzájemná úcta a otevřenost pro druhé lidi.

Co by v dobré farnosti nemělo chybět?
V dobré farnosti by neměla chybět zdravá zbožnost.

Dvořáková Alena, 47 let

Co je pro mne ve farnosti důležité?
Aby farnost byla společenstvím, ve kterém se každý cítí přijatý. Aby farní rada byla pro kněze oporou, ne zátěží.

Co by v dobré farnosti nemělo chybět?
Pestrá nabídka nejen duchovních aktivit pro různé věkové kategorie.

Dvořák Petr, 49 let

Co je pro mne ve farnosti důležité?
Jednotná farnost, dobré vztahy a zapojení více farníků do chodu farnosti.

Co by v dobré farnosti nemělo chybět?
Funkční farní rada, která bude panu faráři ku pomoci, a ne na obtíž.

Grubhoffer Stanislav, 58 let

Co je pro mne ve farnosti důležité?
Abychom dokázali napomáhat každému k hlubšímu vztahu s Bohem.

Co by v dobré farnosti nemělo chybět?
Dobře fungující různá společenství.

Klimeš Vojtěch, 49 let

Co je pro mne ve farnosti důležité?
Abychom tvořili otevřené společenství, které není primárně zaměřeno na naplňování svých vlastních náboženských potřeb, ale které nabízí otevřenou a důvěrnou náruč lidem kolem sebe.

Co by v dobré farnosti nemělo chybět?
Nadšení použít své individuální dary, své silné stránky pro získávání lidí za učedníky. Vědomí, že víra je dar, který nám není dán proto, abychom si ho schovávali a pěstovali sami pro sebe, ale proto, abychom „byli solí země a světlem světa“.

Navrátilová Anna, 54 let

Co je pro mne ve farnosti důležité?
Farníci, aby každý věděl, že do farnosti patří a je přijímán.

Co by v dobré farnosti nemělo chybět?
Protože netuším, co znamená „dobrá farnost“, tak vlastně nevím, co by v ní nemělo chybět. V normální farnosti by neměly chybět vztahy založené na vzájemném respektu a pochopení jinakosti jednotlivců. Každý cítíme jiné potřeby, a proto i potřebujeme něco jiného, aby s námi a nám bylo dobře.

Navrátil Tadeáš, 23 let

Co je pro mne ve farnosti důležité?
Farnost je velké společenství. Aby mohla fungovat, jsou důležitá tzv.
malá společenství. Tedy je dobré, aby se lidé z farnosti nepotkávali jenom jednou za týden v kostele, ale například při nácviku zpěvu, přípravě kytek, společném rozjímání nad biblí, při deskovkách či dalších aktivitách. Jsem rád, že naše farnost těchto společenství má opravdu nepřeberné množství a že jsou otevřená úplně každému.

Co by v dobré farnosti nemělo chybět?
Aby mohla společenství ve farnosti fungovat, musí mít lidé místo, kde se setkávat. Jsem moc rád, že poličská fara je otevřena všem farníkům.

Staňková Marie, 55 let

Co je pro mne ve farnosti důležité?
V poličské farnosti jsem poznala společenství lidí, kteří vyznávají podobné hodnoty jako já, což je pro mne důležité. Našla jsem zde pár dobrých přátel, kterých si velmi vážím a jsem za ně Bohu vděčná. Vím, že na většinu farníků se mohu obrátit o pomoc, když bych potřebovala. Je pro mne hodně důležitá opora kněze, který nás sjednocuje, má nás rád (doufám) a umí se zasmát.

Co by v dobré farnosti nemělo chybět?
Ideální farnost? Tak já si představuji, že jsme společenství lidí, kteří nikoho nevylučují a je na nich vidět **radost** z Krista, který přece **zvítězil**. Jsme k sobě laskaví a pomáháme si, dáváme ostatním prostor. Zajímáme se o dění ve společnosti, ve městě a společně s ostatními církvemi spolupracujeme tak, aby to vnímali i ostatní občané města. Zajímáme se o péči o přírodu a ekologii. Všichni farníci mají možnost se zapojit nejen do fungování, ale i do spolurozhodování ve věcech života a chodu farnosti. Mezi námi a knězem vládne důvěra, nebojíme se nových výzev v životě církve.

Šafářová Markéta, 48 let

Co je pro mne ve farnosti důležité?
Farnost by měla být živým společenstvím, kde se každý cítí být přijat a respektován.

Co by v dobré farnosti nemělo chybět?
Úcta ke všem jejím členům, sounáležitost a ochota dělat něco pro druhé. Chuť zkoušet nové cesty a způsoby, jak se přiblížit lidem zvenčí.

Šafář David, 50 let

Co je pro mne ve farnosti důležité?
Vytvářet fungující společenství…

Co by v dobré farnosti nemělo chybět?
Dobré vztahy a zodpovědnost jedince…

Šafář Michal, 54 let

Co je pro mne ve farnosti důležité?
Že máme ve farnosti spravedlivého kněze, který vysluhuje svátosti, poctivě slouží Bohu i lidem.

Co by v dobré farnosti nemělo chybět?
Zbožní farníci.

Větrovský Stanislav, 55 let

Co je pro mne ve farnosti důležité?
– především otevřenost. Ve smyslu něco mi vadí, řeknu, že mi to vadí. Ale tam, kde je možné s danou věcí něco udělat nebo nad ní vést diskusi. Neřešit věci někde mimo. Vzájemná tolerance a respekt, umění přijmout i něco nového.

Co by v dobré farnosti nemělo chybět?
otevřenost, vůči okolí, sobě navzájem, lidem mimo farnost. Spolupráce uvnitř farnosti i s ostatními lidmi dobré vůle. Ochota všímat si jeden druhého, zajímat se o sebe navzájem.

Volby do pastorační rady

Kdo může volit?
Každý farník poličské farnosti starší 18 let. Pokud se účastníte nedělních bohoslužeb, patříte mezi farníky, i když bydlištěm spadáte do jiné farnosti.

Jak?
Nejpozději do 18. září, vhozením volebního lístku s (maximálně) třemi zakroužkovanými kandidáty do volební krabice (při nedělních mších sv. v kostele) nebo odevzdáním na faře. Volební lístky jsou k dispozici v kostele sv. Jakuba a v kostele sv. Jiří.

Koho mohu volit?
Kandidáty představené na těchto stranách Farního posla.

Proč nemohu volit člověka XY?
Buď nedostal dostatek návrhů na kandidaturu, nebo kandidaturu nepřijal, nebo patří mezi lidi, kteří nemusí projít volbou, aby byli součástí pastorační rady. Jsou to:
- P. Tomáš Enderle jako farář
- P. Ondřej Špinler jako kaplan
- RNDr. Eva Skalníková jako zástupce Charity Polička
- Ing. Martin Baláš jako zástupce Svatojosefské jednoty
- pastorační asistentky, které budou spolu sdílet jeden hlas

Účastí ve volbách dáváte najevo zájem o dění ve farnosti.

„Farní rady jsou darem Ducha svatého“

Součástí papežovy návštěvy v jedné římské farnosti na předměstí Magliana bylo také zvláštní setkání se členy farní rady a papež ve své promluvě k nim zdůraznil, že pastorační farní rady jsou darem Ducha svatého, který umožňuje církvi zapustit kořeny na území, kde působí. Vytvářet živou církev uprostřed společnosti, která si přeje, aby byl Bůh mrtev nebo nepřítomen, to je úkol všech křesťanů, ale zejména těch, kteří jsou členy farních rad, řekl Benedikt XVI. Papež označil farní pastorační rady za *„jeden z darů 2. vatikánského koncilu“*, jehož prostřednictvím je *„zpřítomňováno Boží Slovo a oživována vnímavost lidí k Ježíšově přítomnosti ve svátostech“*.

„V naší době, kdy je sekularismus silný a jsme zahrnováni vjemy, které nepřipouštějí přítomnost Boha, ba přímo popírají schopnost tuto přítomnost vnímat, je velmi důležité, aby kněz nebyl pouhým sólistou, ale byl obklopen věřícími, kteří spolu s ním nesou semeno Slova a pomáhají, aby žilo a rostlo i v naší době.“

Benedikt XVI. proto poděkoval členům farní pastorační rady a všem věřícím za snahu být nablízku lidem, kteří jsou stiženi bolestí a utrpením. Přitom se s nimi podělil o své dojmy z nedávné apoštolské cesty do Afriky, konkrétně z návštěvy centra pro nevyléčitelně nemocné, které v hlavním městě Kamerunu založil kardinál Léger:

„Viděl jsem výraz této snahy v Africe, v Yaoundé v Kamerunu, velkém centru, které založil kardinál Léger, Kanaďan a jeden z významných otců 2. vatikánského koncilu, kde jsem se s ním seznámil. On po skončení koncilu roku 1968 pocítil potřebu nejenom kázat a vládnout, ale být obyčejným knězem, který je konkrétně nablízku trpícím. Šel tedy do Kamerunu a založil toto centrum, které dnes patří státu, ale pracují tam zejména věřící. Je možné tam spatřit celé spektrum utrpení: aids, lepru atd. Ale je tam vidět také síla víry, lze tam vidět lidi, kteří jsou motivováni vírou a láskou, kterou víra vzbuzuje, a dávají se zcela k dispozici druhým; tak je utrpení proměňováno a osoby, které při tom pomáhají, jsou tak samy proměněny, stávají se více lidskými, více křesťanskými, je tam cítit něco z lásky Boží. Proto je třeba, abychom podle svých možností byli stále více vnímavými k utrpení, k trpícím lidem, chudým, k těm, na něž dolehly různé formy chudoby, včetně té duchovní, kteří na nás čekají a v nichž nás očekává Pán. Díky za vše, co zde konáte.“

radiovaticana.cz

Lidé nemohou být z podstaty zlí

Rozhovor s etopedkou Věrou Filipi

Dnes Vás seznámím s paní Věrou Filipi, etopedkou, která pochází ze Svitav, její život je však pevně spjat také s Ostravou. Náplň jejího života je práce s mladými v různých výchovných zařízeních. O ústavní výchově, práci s mládeží a třeba českém školství si teď můžete přečíst.

Pocházíš z Ostravy? Dost lidí Ostravu hejtí, já ale vím, že ty Ostravu miluješ. Čím je tak skvělá?
Ne, narodila jsem se ve Svitavách a taky jsem tam vyrostla. Potom jsem měla štěstí, že jsem mohla začít studovat rodinnou školu v Moravské Třebové, kde jsem se dostala do kontaktu se sociální sférou. Chodila jsem do domova důchodců, do mateřské školky a zjistila jsem, že tato oblast mě velice zajímá a baví. A tak vzniklo rozhodnutí vystudovat Vyšší odbornou školu sociální, a právě to mě dovedlo do Ostravy, do které jsem se zamilovala. Je to úžasné město plné možností, je upřímné a zajímavé. Ostrava je také město otevřené, přímé, a to je tím, jací lidé tam žijí. Horníci, Romové, všichni dohromady. A je to ohromně kulturní město. Divadla, opery, balety, muzea. Najdete tady všechno od ghetta po nejlepší restauraci. Ostrava žije a je plná upřímných a zajímavých lidí.

Co tě přivedlo k práci s dětmi a mládeží? Co tě přivedlo ke studiu této konkrétní školy?
Viděla jsem, že to mě baví. Baví mě být s těmi lidmi, pozorovat jejich život, jejich osudy, a přesto se od nich učím já. Začalo mě zajímat, jací jako lidi jsme, jaké děláme chyby, co umíme, co neumíme a komu jak pomoci. Člověk tak pomáhá i sám sobě, stává se jiným a roste. Právě tím, že jsem se dostala do sociální sféry v Ostravě, jsem si uvědomila, že nejsou v životě až tak důležité peníze, které sociální oblast také řeší, ale začalo mě přitahovat právě vychovatelství. Pak už není cesta zpátky, když člověk zjistí, jak ho to dokáže pohltit a bavit.

Vystudovala jsi učitelství pro druhý stupeň. Přesto jsi pak převážně neučila, ale působila jako vychovatelka a etopedka. Co tě přivedlo k této změně?
Já jsem vystudovala Vyšší odbornou školu sociální, takže jsem začala dělat sociální pracovnici, ale z této pozice jsem utekla, jelikož jsem se dostala na obor vychovatelství na vysoké škole, jehož součástí bylo studium etopedie. Protože to v dnešní době nebylo dost, dostudovala jsem si ještě nástavbu Učitelství pro všeobecně vzdělávací předměty, druhý stupeň a střední školy. Začala jsem zároveň na Masarykově univerzitě studovat sociální pedagogiku, protože to bylo podmínkou mého pracovního zařazení.

Během svého působení na Ostravsku jsi působila jako učitelka na VOŠ, vychovatelka ve dvou dětských domovech a vedoucí vychovatelka v diagnostickém ústavu. Na kterou z těchto pozic vzpomínáš nejraději?

Po vysoké škole jsem se dostala do dětského domova se školou, kde jsem působila velmi krátce a pochopila jsem, že na tuto práci toho ještě nevím dost. Tak jsem se rozhodla pokračovat ve studiu a začala jsem pracovat na vysoké škole jako asistent a učit lidi. Pochopila jsem, že si nelze vše přečíst v knížkách, ale člověk musí s dětmi pracovat. A postupem času jsem si začala uvědomovat, jak je těžké učit mladé lidi věci, o kterých ani oni sami nejsou přesvědčení, že jsou správně, a zjistila jsem, že už to nedělám s takovou láskou jako na začátku. Tehdy jsem se rozhodla na plný úvazek odejít do diagnostického ústavu, kde se sbíhají všechny děti, se kterými je potřeba nějak krátkodobě pracovat a diagnostikovat je. Setkávala jsem se s malými dětmi i s těmi ve věku zhruba šestnácti let.

Rád bych se chvíli zastavil u diagnostických ústavů, pasťáků, a dost možná u předsudků, které vůči nim lidé mají. Jak ty bys popsala fungování takových ústavů?
Dřív to bylo jednodušší, protože tam děti byly na krátkou dobu a cílem byla diagnóza a zjištění, jak na tom dítě vlastně je. Teď je systém trochu složitější, jelikož děti zde někdy setrvávají i déle, což je pro ně těžké. Ty ústavy na dlouhodobější pobyt nejsou uzpůsobeny. Slovo „pasťák“ je v obecné rovině srozumitelné slovo, ale zamyslela bych se nad tím, že tyto zařízení udělaly obrovský posun. Dříve děti nemohly v ústavu skoro vůbec nic.

Pořád jsou zde striktní pravidla, ale už se s dětmi pracuje individuálně, aby mohly ony respektovat svět a byly světem respektovány. Diagnostický ústav může rozhodnout, pro které dítě je lepší tam zůstat a pro které je třeba lepší dětský domov. Teoreticky se diagnostický ústav nemusí rovnat zařazení do výchovného zařízení, prakticky už to tak být nemusí. Musí existovat nějaké rozhodnutí soudu, kam pak bude dítě umístěno.

Ty jsi působila i na ostravské univerzitě a pamatuji si, že jsi mi jednou vyprávěla o poměrně revolučním způsobu přijímacích zkoušek na pedagogickou fakultu.
Ano, takhle už přijímali mě. Revoluční bylo, že jsme všichni museli projít otázkami, které testovaly nejen naše vědomosti. Byli jsme rozděleni do mnoha skupin a bylo fascinující, že ti lidé se s námi opravdu bavili, chtěli zjistit, co nás na práci láká a co nás nejvíce zajímá. Se všemi spolužáky jsme pracovali v různých neziskových projektech, v našem volném čase jsme pracovali s různými dětmi a až na pár výjimek jsme všichni zůstali pracovat v oboru. Museli jsme taky přijít k jednotlivým komisím, kde se nás ptali, co jsme při přípravě načetli, zkoumali naše znalosti z oboru apod. A potom přišlo ještě jedno kolo, kde se nás doptávali, jaké máme zkušenosti z oboru, kolik máme volného času a tak dále. A až z těchto tří kol byly uděleny body, na základě kterých se přijímali studenti. Ostravská univerzita v tomto pokračuje nadále. Má různé kurzy, osobnostního rozvoje, terapeutické i jiné, aby lidé pochopili, že když chtějí pracovat s někým jiným, musí pracovat i sami se sebou. Důvodem změny byla obava studentů, že tento způsob je netransparentní, jelikož se zde hodnotí zájmy. Proto se potom přistoupilo ke SCIO testům.

V roce 2016 jsi z Ostravy přesedlala na Svitavy, kde jsi na SOU působila jako zástupkyně ředitele. Co tě přimělo přejít z Ostravy do Svitav?
Důvodem byla láska. Došlo u mě k nějakému přehodnocení životních priorit, posunulo mě k tomu mé zdraví a chtěla jsem se více věnovat sama sobě. Potom jsem se zamilovala a začala jsem hledat práci někde tady. Našla jsem báječné místo na Střední odborné škole ve Svitavách a pracovala jsem jako zástupce ředitele pro praktickou výchovu. Potkala jsem tam hromadu dalších úžasných lidí a dodnes na tuto práci vzpomínám. Dlouho jsem tu však nepobyla, protože jsem se odebrala na mateřskou.

V současnosti působíš jako vedoucí Internátního oddělení pod SVP Alfa. Mohla bys našim posluchačům říct, jak toto oddělení funguje?
Je to poslední předstupeň před ústavní výchovou, ale je to také obrovská pomoc pro děti, rodiny a někdy i školy. My můžeme nabídnout dítěti, aby tu zažilo naše pravidla, a pracovalo na sobě. Rodiče mají možnost si na chvilku oddychnout a získat na celou záležitost nový náhled, jelikož pracujeme i s nimi. Nejde o to, aby chování změnilo jen to dítě, ale celý vesmír kolem něho se změní a my se mu snažíme pomoci se s tím vyrovnat.

Když jsem se nedávno bavil s jednou starší paní, řekla mi na toto téma větu: „No jo, vy tam pracujete s těma zlýma klukama.“ Myslíš si, že někdo je opravdu z podstaty zlý?
Já si myslím, že lidé nemůžou být z podstaty zlí. Z našeho pohledu to ani říci nejde, protože právě náplní naší práce je ty děti poznat a snažit se jim porozumět, abychom jim mohli nabízet další, jiné cesty. My nabízíme možnost, jak to dělat jinak. Někdy si dospělý člověk ani neuvědomuje, s čím vším musí dítě v hlavě pracovat, spolužáci, škola, komunikace… Kolikrát vzdělání je to poslední, co dítě v tu chvíli v hlavě má. Nikdy mu nikdo neporadil, jak se má v různých situacích chovat, a potom je agresivita to jediné, čím se chrání.

Celý rozhovor můžete ve zvukové podobě nalézt ve farním podcastu Na poličce, dostupném na farním webu, youtube kanálu farnosti Polička a na spotify.

Rozhovor vedl Václav Větrovský
Editace: Aneta Kastnerová

Přinášíme zprávy z chaloupky 2022 v Nížkovicích!

Sherlock Holmes žije?
Po obědě dne 21. července se na poličském autobusovém nádraží sešla skupinka 21 starších dětí a 7 vedoucích z poličské farnosti. Všichni s obrovskými bágly a spoustou jídla, protože se chystali opustit město na celých 10 dní. Všem jim do schránek přišel dopis a noviny z Anglie, kde našli spekulace o smrti známého detektiva. Na přiložené tajné adrese pak našli video, že Sherlock Holmes je naživu a potřebuje jejich pomoc.

Prověrka kadetů!
Po příjezdu, ubytování se a postavení stanů byli všichni prověřeni, jestli je tato práce pro ně a budou se moci ponořit hlouběji do tajných spisů. Poprvé se také setkali s Mycroftem Holmesem, který jim zadal celotýdenní challenge, aby dále potvrzovali svoje schopnosti. Po ověření a přijmutí kadetů do služeb Metropolitan Police byli ujištěni, že celý týden budou v ohrožení uprchlého vraha, musí se mít tudíž na pozoru.

Otráveni již první den…
Ještě než si naši kadeti stihli zahřát svoje postele, byli nuceni uprostřed noci vyběhnout do terénu, kde na ně čekala invaze mimozemšťanů, která byla naštěstí zažehnána. Hned ráno se však dozvěděli, že celý útok byla jen halucinace vyvolaná otravou plynem. Skvělý start! Malá cena útěchy však nastala při Watsonově zjištění, že Sherlock Holmes je opravdu naživu a celému týmu vyráží pomoci.

Podezřelí jsou i kadeti z Metropolitan Police?!
V různých částech týdne se skupina mladých vyšetřovatelů potýkala s nepravdivými výpověďmi, prohledávali místo činu, vyslýchali spoustu svědků a kódovali a luštili šifry. Dokonce se dostali i do casina, kde v utajení hledali skrytého informátora policie. Zátah se taktéž neobešel bez zapojení kadetů do nabízených her a tajného vyzvídání od místních. I přesto, že byli všichni nanejvýš obezřetní, byla toho večera v casinu spáchaná vražda. Všichni na místě činu se z minuty na minutu stali podezřelými. Naštěstí to netrvalo dlouho a ze seznamu podezřelých se postupně dostali.

Orientace policie v přírodě přinesla rozluštění důležité zprávy!
Další den se týmy mladých vyšetřovatelů vydaly s kompasem do přírody hledat útržky zprávy. Nikdo z nich se neztratil, dokonce se týmy potkaly a spojily svoje síly. Nemilým překvapením pro ně bylo, že zpráva přišla od Sherlockova úhlavního nepřítele Moriartyho. Když se všichni vrátili na základnu, čekala je příprava vlastního oběda. U toho na ně však dohlížela vzácná návštěva, a to otec Tomáš, který se přijel na detektivy v zácviku podívat. Odpoledne bylo v duchu vodní skluzavky, sportování a potom zaslouženého odpočinku.

Výměna rolí, kadeti se ujímají vedení!
V úterý se naši cvičenci dostali na chvíli do velení. Celý den mohli vymýšlet náplň práce pro své přísné vedoucí a nadřízené. Nepochybujeme, že si mladí tento den velmi užili.
Následující den potřebovali vedoucí oddech, proto se s kadety vydali na výlet do Slavkova u Brna. Pro edukační účely se podívali do okolí zámku a zámeckých zahrad. Dále se část skupiny vydala posedávat do kavárny, více akční skupina zamířila na koupálko. Po návratu do Nížkovic všechny čekal táborák, který bohužel přerušil déšť, zpívalo se tedy vevnitř.

Noční výsadek skončil úspěchem!
V noci ze čtvrtka na pátek byli našim cvičencům zavázány oči, byli posazeni do auta a vyhozeni někde u kraje cesty. Cvičení však všichni úspěšně zvládli a vrátili se na základnu!

Kdo se skrývá za jménem Moriarty?
Nadešel den D, kdy zvládnutím a zhodnocením celých 10 dnů se kadeti dostali ke všem indiciím, které jim pomohly rozluštit, kdo je vlastně jejich úhlavním nepřítelem. Zkusíte i Vy poznat, kdo to byl?
Zde jsou nějaké indicie v textovém přepisu (s vysvětlivkami):

- Modrá konzerva s nápisem *Sádlo* (modrý TUK)
- Tučňák se šálou na krku (otužování)
- Autobus s reproduktorem (=reprobus)
- Pýcha a předsudek (oblíbená autorka)
- dále třeba škrtnutý Harry Potter, a naopak vyzdvižen Pán prstenů

Moudří už tuší. Kadeti taky tušili, a tak jim nebylo žádným překvapením, když se na obrazovce při on-line hovoru objevil poličský pan farář, který jim sdělil, že někde poblíž se nachází indicie, která je dovede k jeho komplici a jeho pravé ruce. Posledním úkolem kadetů bylo hledání přesně tohoto člověka.

Ocenění a zasloužená odměna!
Všechny týmy vyšetřovatelů byly náležitě oceněny za dopadení zločinců. Odměnou jim byla taky diskotéka se spoustou jídla a pití. Poslední den, když se vedoucí vyvalili ze spacáků, děti jim, a samozřejmě kuchaři (díky, Michale), náležitě poděkovaly a všichni se odebrali, naprosto zmoženi, zpět do Poličky.

pro Vás reportéři Farního posla

I ty můžeš dát šanci na život!

Ročně onemocní leukemií desítky dospělých i dětí. Jedinou možností léčby je přijetí darované kostní dřeně. V současné době je v českém registru skoro sto deset tisíc lidí. Avšak k samotnému darování kostní dřeně se dostane pouze jen 1 % lidí z registru. Dárcovství dřeně je považováno za nejvyšší dar člověka člověku, a proto je v České republice, stejně jako na celém světě, bezplatné. Sám jsem členem v registru již čtyři roky a v roce 2020 jsem měl možnost darovat kostní dřeň. Chcete to změnit stejně jako já? Máte tu možnost, a to přímo v Poličce 15. 9. 2022 na Palackého náměstí od 11 do 15 hodin. Co je k tomu potřeba? Vůbec nic! Obětujete pouze 10 minut svého času, musíte být ve věku mezi 18 a 35 lety a mít dobrý zdravotní stav. Na místě vyplníte dotazník a provede se stěr z ústní dutiny, a to je vše. Vůbec to nebolí a opravdu stojí za to už jen ten pocit, že můžete někomu zachránit život.

Co když si mě vyberou a budu vhodný dárce? Co pak?

Po vstupu do registru transplantační pracoviště vyhledává v registrech vhodné dárce, a pokud se dostanete do fáze užšího výběru, budete pozvaní na další odběr krve a vyšetření. Ze vzorku krve se provádějí podrobné testy tkáňových znaků a zjišťuje se, jestli jste opravdu nejvhodnější dárce. Pokud by nastala fáze, že byste mohli dřeň darovat, jsou dvě možnosti odběru: odsátím z vnitřku kostí, nebo získáním ze žilní

krve procesem separace. Odběr dřeně z vnitřku kostí vyžaduje třídenní pobyt v nemocnici a provádí se na chirurgickém sále v celkové anestezii. Lékaři Vám tenkou odběrovou jehlou z dutin v zadních hrbolech pánevních kostí odsají malé množství dřeně s krví.

U druhé metody, kterou jsem podstoupil já, chodíte 4 dny před samotným odběrem na injekce ke svému lékaři, který Vám píchne do břicha růstový faktor pro granulocyty. Tato látka namnoží krvetvorné buňky a vyplaví je z kostní dřeně do krve, odkud je separátor odebere. Tento způsob je samozřejmě bezpečný, růstové faktory jsou speciální bílkoviny, které jsou tělu vlastní.

Jeden z těchto způsobů může být pro daného pacienta vhodnější, ale právo zvolit si způsob má vždy dárce. Samotný odběr nebolí a dáte tak dalšímu člověku naději na život. Nelze opomenout, že darování lze odmítnout a z registru může člověk kdykoliv bez udání důvodu odejít, což by ale byla velká škoda.

Prosím Vás, věnujte 10 minut svého času pro záchranu života a doražte se zapsat do registru.

Dobrovolný dárce z Poličky Jiří Bulva

Zpovídání na faře

Příležitost po prázdninách a před farní poutí…

- úterý 6. 9. 9:00–11:00 Ondřej Špinler
- středa 7. 9. 15:00–17:00 Ondřej Špinler a Marek Poláčik (Svojanov)
- čtvrtek 8. 9. 15:00–17:00 P. Kozubík a P Kadlečík ze Sebranic

Zástupy za pana faráře v září

Mše v pátek a neděli budou sloužit důstojní pánové sebraničtí, v sobotu P. Ondřej.

1. 9. – 11. 9. a 19. 9. – 30. 9. zastupuje na zaopatřování, pohřby apod. P. Ondřej ze Sádku (604 536 470)

12. 9. – 18. 9. zastupuje na zaopatřování, pohřby apod. P. Josef z Bystrého (605 230 393)

V naléhavých případech je P. Tomáš k dispozici na tel. 608 719 872

Co je skutečně důležité?

Zamyšlení v souvislosti se začátkem školního roku

Začátek školního roku bývá spojen s rozhodováním, jak sobě a dětem rozvrhnout volný čas. Čemu dát přednost a co vypustit, abychom zvládali i povinnosti. Chci Vám nabídnout jeden článek z jednoho dokumentu Druhého vatikánského koncilu, který ač z prosince 1965, pořád se mi zdá aktuální. Zkuste si ho prosím přečíst (především jeho závěrečnou část) a pak si odpovědět na otázku: Kde má mít v týdenním rozvrhu mém a mých dětí místo vzdělávání v oblasti víry?

Pastorální konstituce o církvi v dnešním světě Gaudium et Spes, čl. 19:

„FORMY A KOŘENY ATEISMU“

Zvlášť významně je důstojnost člověka založena v jeho povolání ke společenství s Bohem. K rozhovoru s Bohem je člověk zván již od svého vzniku: existuje totiž jenom proto, že ho Bůh z lásky stvořil a neustále z lásky zachovává; jen tehdy žije plně podle pravdy, když tuto lásku svobodně uznává a dává se svému Stvořiteli. Mnoho našich současníků však toto hluboké životní spojení s Bohem vůbec nechápe nebo je výslovně odmítá, takže ateismus je nutné počítat k nejzávažnějším skutečnostem naší doby a podrobit ho velmi pečlivému zkoumání.

Slovem ateismus se označují jevy, které se od sebe velmi liší. Někteří Boha výslovně popírají; jiní se domnívají, že člověk o něm nemůže naprosto nic tvrdit; jiní zkoumají otázku Boha takovou metodou, že se zdá, jako by tato otázka neměla smysl. Mnozí neoprávněně překračují hranice pozitivních věd a tvrdí, že se všechno dá vysvětlit pouze touto vědeckou metodou, anebo naopak vůbec neuznávají žádnou absolutní pravdu. Někteří člověka tak vyvyšují, že tím víra v Boha téměř ztrácí sílu; zdá se však, že jim jde více o zdůraznění člověka než o popření Boha. Jiní si vytvářejí takový obraz Boha, že představa, kterou odmítají, vůbec není Bůh evangelia. Jiní si otázky o Bohu vůbec nekladou; necítí totiž, jak se zdá, náboženský neklid a nechápou, proč by se ještě měli o náboženství zajímat. Ateismus mimoto nezřídka vzniká buď z vášnivého protestu proti zlu ve světě, anebo z toho, že se některým lidským hodnotám neprávem přisuzuje absolutnost, takže se stavějí na místo Boha. Přístup k Bohu může často znesnadňovat i dnešní civilizace, ne snad sama o sobě, ale protože je příliš zapletena do pozemských věcí.

Jistě nejsou bez viny ti, kdo se proti hlasu svého svědomí vědomě snaží nepřipustit Boha do svého srdce a uhýbat náboženským otázkám; určitá odpovědnost za to však často padá i na věřící. Ateismus totiž, chápán ve své úplnosti, není něco původního, nýbrž vzniká spíše z různých příčin, mezi které je třeba počítat i kritickou reakci proti náboženství, v některých zemích zvláště proti náboženství křesťanskému. **Proto mohou mít nemalý podíl na vzniku ateismu věřící tím, že zanedbávají náboženskou výchovu, zkresleně podávají nauku a mají nedostatky ve svém náboženském, mravním a sociálním životě; o nich platí, že pravou tvář Boha a náboženství spíše zastírají, než ukazují.**

Věra Klimešová

„Cesta za Ježíšem“

Nový školní rok přináší novou aktivitu nejen pro děti

V loňském školním roce jsme se společně s předškoláky a dětmi z prvního stupně snažili „pečovat o Boží stvoření“, letos bychom se rádi vydali na cestu za Ježíšem.

Každou neděli bude možné na webu farnosti (www.farnostpolicka.cz/cesta-za-jezisem) najít nový příběh dvou dětí – Amálky a Viléma, které chodí pravidelně každý týden na návštěvu k babičce a dědečkovi a prožívají s nimi situace typické pro jejich věk. Pomocí rozhovorů s prarodiči se učí situace chápat, rozvíjejí své dovednosti a svůj vztah s Bohem. V článku na webu bude také krátký komentář k nedělnímu evangeliu a tip na modlitbu.

V kostele sv. Jakuba na stolečku u oltáře Panny Marie budou pro děti každý týden připravené nové obrázky k vybarvení, které budou souviset s příběhem. Starý obrázek za nový bude měněn vždy před sobotní mší svatou. Obrázky z předešlých nedělí v kostele nebudou a nebudeme je vydávat ani na faře. Všechny děti, kterým se během školního roku podaří nasbírat a vybarvit 30 a více různých obrázků, čeká na konci školního roku odměna. Ten, kdo bude mít obrázků nejvíce, dostane ještě odměnu navíc. Celkem bude 43 obrázků.

pastorační asistentky Věra a Eva

Diecéze zve

II. seminář o evangelizaci spojený s Diecézním setkáním katechetů
Seminář bude propojovat verš „Když jste uvěřili, přijali jste Ducha Svatého?“ (Sk 19,2). Dopoledne proběhne přednáška Pavly Petráškové, národní koordinátorky charismatické obnovy, na téma „V moci Ducha“. V odpolední části si účastníci budou moci vybrat jeden z nabízených workshopů.
10. 9. 2022 od 9:00 v Novém Adalbertinu v Hradci Králové
Přihlášky do 5. 9. 2022 na bihk.cz

Posvěcení nového oltáře v proboštském & kapitulním chrámu Povýšení sv. Kříže v Litomyšli
10. 9. 2022 v 10:00 při slavnostní mši svaté, kterou bude celebrovat královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál. Při obřadu budou do oltáře uloženy ostatky svatého Viktorína z Amiterna, patrona Litomyšle.

III. chlumecká pouť („Švestková“) **v chrámu Panny Marie Pomocné na Chlumku v Luži** 11. 9. 2022
Mše svaté:
8:00 P. Josef Hubálek
9:30 P. Pavel Ambros SJ
Přednáška „Vstupujeme do epochy po zasvěcení světa, Ruska a Ukrajiny Mariinu srdci“.
10:45 prof. Pavel Ambros, ThDr., SJ
Svátostné požehnání: 14:30

Dotkni se nebe
Perinatální hospic Dítě v srdci, z. s., zve rodiče a další zasažené ztrátou miminka na setkání.
15.–18. 9. 2022 na Hoře Matky Boží v Králíkách
Doprovázející: P. Pavel Jäger, P. Šebestian Smrčina, P. Milan Grosmann, Mgr. Darina Fialová, Mgr. Barbora Horáková, Jindriška Rolcová
Přihlašování a informace o ceně: petra@ditevsrdci.cz

Nad Biblí s biblistou
Jak prakticky pracovat s Biblí (Jak se modlit s Biblí? Jak číst Bibli s užitkem?)
19.–18. 9. 2022 Horské středisko Eljon, Špindlerův Mlýn
Cena pro 1 osobu: 460 Kč ubytování s lůžkovinami nebo 410 Kč s vlastním spacákem, 795 Kč stravné, 500 Kč kurzovné včetně parkovného
Informace a přihlášky: Lenka Nováková, tel.: +420 732 580 154, info@eljon.cz

Víkend pro rodiny
23.–25. 9. 2022 na Hoře Matky Boží v Králíkách
Povede P. O. Kunc, jáhen Andy Loos.

Misijní den v Proseči
24. 9. 2022 od 9:30
Pořádá: Římskokatolická farnost Proseč u Skutče ve spolupráci s Papežskými misijními díly v České republice
Program: běh pro misie s Pauline Jaricot, luční závod o putovní misijní pohár, tvoření pro radost, misijní jarmark, mše svatá se slavnostním přijetím dětí do Papežského misijního díla dětí

Duchovní obnova pro manželské páry
Čas pro řešení manželských věcí, na které normálně nezbývá čas. Zajetí na hlubinu a posílení v dobrém.
13.–16. 10. 2022 Horské středisko Eljon, Špindlerův Mlýn
Povede: P. Jiří Šlégr
Cena pro 1 osobu: 690 Kč ubytování s lůžkovinami nebo 615 Kč s vlastním spacákem, 1155 Kč stravné, 640 Kč kurzovné včetně parkovného
Přihlášky: po–pá: 9:00–16:00, Eljon, o. p. s., 543 51 Špindlerův Mlýn 33, info@eljon.cz, tel. 732 580 154. Po předchozí domluvě lze pobyt ve středisku Eljon prodloužit.

Duchovní obnova pro děvčata od 13 do 17 let. Pro koho bije moje srdce?
21.–23. 10. 2022 Hoješín u Seče
Pořádají sestry františkánky.
Přihlášky do 16. 10. 2022 na bonaventura.osf@gmail.com

Snůška dojmů

Pár myšlenek po požehnaném létu

První na paškál jde **farní den** na zahradě U Mlýna, který si poprvé na sebe vydělal, což bylo způsobeno jednak sponzorovaným představením kouzelníka, jednak skvělou cenou surovin, kterou zařídili kuchaři oběda. Děkujeme. Akce mi přišla zdařilá. Dvě pochyby ale přeci jen mám. První se týká hlavního představení (kouzelník), které se mi nepodařilo zajistit podle mého gusta (tentokrát už začnu shánět před Vánoci), a za druhé mi přijde, že pro řadu farníků je to akce sice příjemná, ale v první řadě je to jen jedna z řady dalších povinností, jakou jsou rodinné oslavy, festivaly a spolkové či dobročinné akce.

Z programu léta jsem se tuze těšil na **Čtení pro duši**, což je jediná akce, která mne poněkud zklamala účastí. Asi se holt nečte tolik duchovní literatury, jak jsem si představoval. A nebo naopak lidé raději čtou, než aby si o čtení vyprávěli.

Jak **předčítání Bible**, tak ranní **a polední modlitby** přidané v době prázdnin byly pojaté tak, aby byly příjemným osvěžením bez ohledu na to, kolik lidí se sejde. Nejčastěji jsme se scházeli ve čtyřech: J, Z, E, T a nakolik jsme schopen říci, scházeli jsme se rádi.

Na **deskových hrách** se děti scházely, jak ty zkušenější, tak i nové tváře. Těžko jsem nesl, že jsem repertoár her nijak zvlášť neaktualizoval, ale dětem to snad až tolik nevadilo.

Nejvýraznější ohlas jsem zaznamenal na nedělní koncerty, které se zamlouvaly jak zaangažovaným hudebníkům, tak posluchačům, kterých bylo mezi třiceti a sedmdesáti a ve své štědrosti se v rámci dobrovolného vstupu postarali o to, že jsem ze svého na honoráře nemusel přispět o moc více než 5000 Kč. Pro představu, většina honorářů činila 3000 Kč, některé se vyšplhaly až na pět tisíc. Každopádně je to aktivita, která má velmi dobrou šanci, že bude pokračovat i v příštích letech.

Kdybyste měli tipy na to, co zařadit do letního programu příští rok, můžete mi je sdělit, rád tuto paletu rozšířím.

P. Tomáš

Pravidelnosti a nepravidelnosti

Setkání seniorů: 14. 9. od 16:00 v učebně na faře
Jsou zváni všichni senioři s chutí setkávat se s vrstevníky.

Schůzky mladších dětí: 10. 9. a 24. 9., sraz ve 14:00 hodin na náměstí, konec v 16:30 u fary. Mladší děti z farnosti (předškoláci a děti z prvního stupně) se schází a tráví společně sobotní odpoledne jednou za čtrnáct dní. Náplní schůzek jsou různé hry, vycházky do přírody, výlety.

Schůzky starších dětí: pravděpodobně 10. 9. a 24. 9., přesný čas se teprve bude domlouvat, pokud se chce zapojit někdo nový, je potřeba se ozvat vedoucím (např. Tadeáši Navrátilovi na tel. 732 365 138).

CZUKR aneb čeština pro dospěláky z Ukrajiny:
3. 9., 10. 9., 17. 9., 24. 9. a 1. 10. od 19:00 do 20:00 v učebně na faře
Ekumenická modlitba za Ukrajinu: čtvrtek 22. září od 18:00, evangelický kostel

Farní kavárna: 4. 9. a 2. 10. po mši svaté v 7:30 a v 10:30

Farní pouť: 17. 9. Přihlašování bylo ukončeno, je možné se hlásit pouze jako náhradník.

Úklid kostela sv. Jakuba: 8. 9. od 16:30 – 2. skupina; 22. 9. od 16:30 – 1. skupina

Sbírky o prázdninách:

	Polička	*Pomezí*
3. 7.: pro farnost	9.428 Kč	2.904 Kč
10. 7.: pro farnost	9.808 Kč	3.705 Kč
17. 7.: pro farnost	9.417 Kč	2.690 Kč
24. 7.: pro farnost	8.170 Kč	3.310 Kč
31. 7.: pro farnost	11.787 Kč	2.351 Kč
7. 8.: pro farnost	5.232 Kč	
14. 8.: pro farnost	5.220 Kč	2.610 Kč
21. 8.: pro farnost	8.915 Kč	3.684 Kč
28. 8.: pro farnost	9.046 Kč	2.980 Kč

Pouťové sbírky:
7. 8. (Balda): na uhrazení úroku úvěru (oprava Svatého Jakuba) 28.345 Kč
14. 8. (Květná): pro farnost 5.507 Kč

Mimořádné sbírky v září:
18. 9.: na církevní školství v diecézi

Pro chytré hlavičky

A/ PATRON ČECH A MORAVY

Víš, který český světec má svátek 28. září? Jeho atributy jsou dva andělé, hrozny a klasy, korouhev či kopí s praporem, orlice, kníže na koni nebo štít a zbroj.

B/ DOPLŇ CHYBĚJÍCÍ SLOVA V ŽIVOTOPISU

Drahomíra, pohanství, patronem, Václav, víře, kostela, Božím, Ludmily, panovníka, ctnosti

Svatý _ _ _ _ _ _ byl vnukem Bořivoje a _ _ _ _ _ _ _. Ta, jako matka jeho otce Vratislava I., mu pro život dala cennější výbavu než jeho vlastní matka _ _ _ _ _ _ _ _ _. Naučila ho křesťanským zásadám, ctnostem, základům moudrosti i rozvaze. Václav dospěl v _ _ _ _ _ _ _ _ _, který ochránil český národ před podmaněním od nepřátel, usiloval o mravní i kulturní povznesení Čech a dal důkaz naší rovnocennosti s ostatními zeměmi Evropy. Mezi jeho významné _ _ _ _ _ _ _ patřila silná vůle, hluboká zbožnost a mírumilovnost. Svým příkladem vedl lid z vlivů _ _ _ _ _ _ _ _ _ ke křesťanskému životu. Zaplatil za to životem u dveří _ _ _ _ _ _ _ ve Staré Boleslavi a stal se hlavním _ _ _ _ _ _ _ _ naší země.

Mnich Kristián o něm napsal: „Byl dokonalý ve _ _ _ _, neboť všem chudým činil dobře, nahé odíval a hladové sytil. Měl rád chudé i bohaté, služebníkům _ _ _ _ _ přisluhoval a zdobil mnohé kostely.“

C/ SOCHA, KTERÁ ZDOBÍ ZNÁMÉ NÁMĚSTÍ

Socha tohoto panovníka zdobí známé náměstí. Jak se jmenuje toto náměstí a ve kterém městě se nachází?

_____

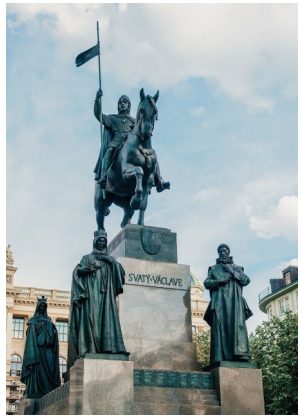

Autorem této sochy je: Y S E K B M L
(Pokud seřadíš správně písmena, příjmení slavného sochaře odhalíš.)

D/ DOPLŇ TEXT A ODPOVĚZ NA OTÁZKU

Ostatky tohoto panovníka a zároveň také patrona české země jsou uloženy ve velmi známé stavbě, kterou on sám nechal založit. Tato stavba je mezi lidmi známá jako

_____, ačkoli úplný název obsahuje jména

tři – _____, _____ a _____.

Celá stavba byla postupně rozšiřována a dostavována.

Kolik let výstavba trvala, pokud víme, že se se stavbou začalo roku 930 a úplného dokončení

se dočkala až v roce 1929? _____

Výuka náboženství 2022/23

rozvrhy, prozatímně definitivní

1. + 2. třída	pátek	11:45 – 12:30	Eva Vymětalová	ZŠ Masarykova (pavilon)
3. + 4. třída	pátek	12:40 – 13:25	Eva Vymětalová	ZŠ Masarykova (pavilon)
5. třída	pondělí	12:40 – 13:25	Marie Klimešová	ZŠ Masarykova (místo upřesníme)
1., 2. + 3. třída	čtvrtek	13:00 – 13:45	Věra Klimešová	ZŠ Na Lukách
4. + 5. třída	čtvrtek	14:00 – 14:45	Věra Klimešová	ZŠ Na Lukách
6. třída a prima	čtvrtek	14:00 – 14:45	P. Tomáš Enderle	fara
7. + 8. třída a sekunda + tercie	pondělí	14:00 – 14:45	P. Tomáš Enderle	fara
9. třída a kvarta	pátek	14:00 – 14:45	Vojtěch Klimeš	fara
středoškoláci	pátek	14:00 – 14:45	P. Tomáš Enderle	fara

KDY ZAČÍNÁME?
8. září (čtvrtek) - 1. až 5. třída (ZŠ Na Lukách)
12. září (pondělí) - 5. třída (ZŠ Masarykova)
16. září (pátek) - 9. třída (fara)
3. října (pondělí) - 7. + 8. třída a sekunda + tercie (fara)
6. října (čtvrtek) - 6. třída a prima (fara)
7. října (pátek) - středoškoláci (fara)
7. října (pátek) - 1. až 4. třída (ZŠ Masarykova)

Rozpis bohoslužeb

září 2022

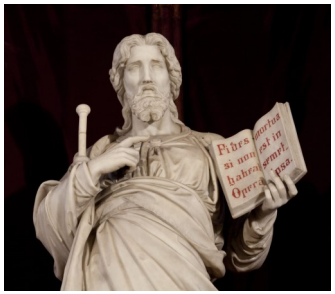

neděle 4. 9.	23. neděle v mezidobí
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za zemřelé Emila Šikulu a manželku a živé členy rodiny.*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za zemřelou Ludmilu Kuchtovou, Marii Tobiášovou a Jaroslava Škorpíka*
	10:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za rodinu*
pátek 9. 9.	23. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Jakub | Koinonie | *za zemřelého manžela*
sobota 10. 9.	23. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál
neděle 11. 9.	24. neděle v mezidobí
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé členy farnosti*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za zemřelého Miloše Baláše, rodinu Balášovu a Patočkovu*
	10:30 | Sv. Jakub | Hosana 2 | *za pořadatele Běhu naděje v Poličce, živé i zemřelé účastníky*
pátek 16. 9.	sv. Ludmila
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za zemřelé rodiče Bulvovy a tetu Majellu a živé členy toho rodu*
sobota 17. 9.	24. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál
neděle 18. 9.	25. neděle v mezidobí
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za živé a zemřelé členy farnosti*
	10:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *na poděkování za syna a všechny kmotřence a za Boží požehnání do jejich dalšího života*
pátek 23. 9.	sv. Pio z Pietrelciny
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za syna Petra a za rodiny Kozlovy a Slámovy, živé a zemřelé*
sobota 24. 9.	25. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za rodiče Lopurovy, dceru a vnučku*
neděle 25. 9.	26. neděle v mezidobí
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za Jiřího Dočekala, rodiče Dočekalovy a Kadlecovy*
	10:30 | Sv. Jakub | Koinonie | *za živé a zemřelé členy farnosti*